

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententiae S. Scripturæ de Ascensione Iesu Christi D. N. Et Paracleses ad
easdem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

SENTENTIÆ S. SCRIPTURÆ
DE ASCENSIONE D. N. IESV CHRISTI.

SENTENTIA I. Hebræor. 7.

Saluare in perpetuum potest accedens per semet-
ipsum ad Deum, semper viuens ad interpellan-
dum pro nobis.

PARACLESIS.

CAPVT
LXXVI I.
Rom. 8.
Ambros. in
Epist. ad Ro.
& Heb.

Sic Chryf.
& Rupert.
Tuiticus.

Heb. 12.

Genes. 4.

Idem Apostolus in Epistola ad Romanos dicit: *Quis
accusabit aduersus electos Dei? Deus qui iustificat,
Quis est qui condemnet? Christus Iesus qui mortuus
est, imò qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui
etiam interpellat pro nobis. Quis est qui interpellat, ni-
si humana natura Diuinitati coniunctio, quam paterno
solio aduexit? Semper viuus, & ad saluandum idoneus:
qui eo affectu diligit nos, ut moreretur pro nobis: & re-
surgens semper causas nostras agit apud Patrem. Per
interpellationem ergo intellige *favorem / ac vigorem di-
lectionis Christi erga nos: & eius Passionis, qua semel
suscepta, semel in sacrificium oblata est, eternam in
conspectu S. Trinitatis commemorationem: sanguinis
quoque eius innocentis exclamationem. De qua etiam
S. Paulus, Accessistis, inquit, ad Testamenti noui me-
diatorem IESVM: & sanguinis asperionem melius lo-
quentem quàm Abel. Nam cùm interpellat Christus
pro nobis per Victimã suam, qua Patri semper est pre-
sentissima & gratissima: in eam Pater respiciens placat-
ur, et largitur nobis remissionem peccatorum, iustitiam,
& salutem eternam.**

SENTEN-

SENTENTIA II. Hebræor. 9.

Non in manufacta Sancta Iesus introiuit exemplaria verorum: sed in ipsum cælum, vt appareat nunc vultui Dei pro nobis.

PARACLESIS.

Ergo amplectamur dilectionem, communicemus **CAPVT**
passionibus, lauamur in sanguine eius: ipsum offeramus Propitiationem pro peccatis nostris: quoniam ad **LXXVIII.**

hoc ipse natus & datus est nobis. Ipsum oculis Patris, ipsum offeramus & suis, quia & Pater proprio filio suo non peperit, sed pro nobis tradidit illum: & ipse Filius pro ipso exinaniuit formam serui accipiens. Ipse tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reprobatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit vt non perirent. Non possunt perire, pro quibus Filius rogat, ne pereant: pro quibus Pater tradidit filium in mortem, vt viuant. Equaliter ergo ab utroque speranda est venia, quibus equalis est in peccate misericordia: par in voluntate potentia: vna in Deitate substantia: in qua vnus cum eis Spiritus sanctus vivit & regnat Deus per omnia secula seculorū. Amen.

SENTENTIA III. I. Ioannis 2.

Filii mei, hæc scribo vobis, vt non peccetis. Sed & si quis peccauerit, Aduocatū habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum: & ipse est PROPITIATIO pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantū, sed etiam pro totius mundi.

PARACLESIS.

CAPVT

Si quis humana fragilitate peccauerit, non animum **LXXIX.**
despondeat; speret veniam: nō suas vires respiciens, sed ipsum abnegans, se totum effundat in Iesum Christum: qui **Claud. Guil. in Cano. Ioan.**

Rom. 8.
2. Cor. 1.

stum: qui ad dexteram Dei patris sedens, noster est Patronus & aduocatus, Mediator & Reconciliator apud misericordiarum patrem. Tametsi propter iniustitias nostras venia indigni simus, ille tamen iustus est, qui nobis veniā suo Sanguine meruit. Et hanc nobis impartit sua immensa misericordia, de immundis mundos faciens: Iob. xiiij. Quis potest facere mundū de immunda conceptū semine? Nonne tu qui solus es? Et ipse est Propitiatio pro peccatis nostris: nam sua perlitatione Deum placatū et propitium reddidit. Qui nostrorū est prauorum facinorū expiator effectus: & operit multitudinem peccatorū, pro quibus satisfecit. Nec pro vnius aut alterius: sed totius mūdi peccatis Christus propitiatio est. Is enim est, in quo Patri complacitum est, vniuersam inhabitare Diuinitatis plenitudinem: & per eum reconciliare cūcta erga se, pacificatis per sanguinem, sui qua in terra sunt, siue qua in calis.

Colofa.

Vt Ægrotus ad D.N. Iesum Christum, propter nos incarnatum, mortuum & resuscitatum atque supra cælos exaltatum, faciem conuertat, dulcissima D. Augustini Admonitio.

CAPVT

LXXX.

Esa. 38.
August. de
Vilita. infir.
lib. 2. cap. 1.
Baruch. 3.

A Grotauit Ezechias vsque ad mortem: & conuertit faciem suam cum lachrymis ad parietem. Patris, Christi humanitas est: Diuinitas ipsius videlicet ad nullum deflexa vel defleebenda peccatum, sub carne nostra latebat. Nam & in terris visus est, & cum hominibus conuersatus est. Ad hunc reuera parietē Ezechias, sub mortis articulo, quem ei Propheta per Spiritum S. predixerat, faciem conuertit, & ita conualuit. Hac valetudinis expectatione Iacob patriarcha, ita tripudiat: *Vidi Dominū facie ad faciem: & salua facta est anima mea.* Huius Incarnationis desiderio flagrabant omnes sancti:

Genes. 32.

illi: quippe quibus erat manifestum non aliter posse
 generari genus humanum, nisi per filium Dei incarnatum.
 Non enim est in aliquo alio salus: nec est nomen aliud ^{Acto. 4.}
 in celo datum hominibus, in quo oporteat hominem sal-
 uari fieri. Ad hunc igitur parietem nostrum, Media-
 torem nostrum, conuerte faciem tuam familiarius: quod
 tuum est, aggrederere securius: scit compati tuis infirmi-
 tatibus, qui factus est tua infirmitatis participando so-
 cius. Prærogatiuam nostra carnis in celos euexit: quia ^{Heb. 2.}
 exaltatus est super celos homo Deus. Ad curiam Dei sui,
 & Dei tui, præcessit Deus tuus homo tuus, tunica tua,
 tunica polymita, quam sibi decetissime coaptavit: indutus
 illa assiduus interpellat pro nobis. Quæ igitur habes In-
 tercessorem, habes Mediatorem, constitue tibi propitium ^{Rom. 8.}
 Adiuuorem: et si Deus pro te, quis contra te?

CONSOLATIO EX SPIRITVS
SANCTI MISSIONE.

Ex Paracleti nomenclatura quanta piis fidelibus
expectanda gratia.

IN Ioele Propheta dicit Dñs: Effundam de Spiritu ^{CAPVT}
 Imo super omnem carnem. ut qui calamitatibus et arum- ^{LXXXI.}
 ni premimur, Spiritus S. gratia consolemur: qua quanta
 sit, Christus D. N. indicat, cum PARACLETVM eum vo- ^{Ioan. 16.}
 cat. Paracletus Consolator, & Aduocatum, & Patro-
 ni significat: quia verbum παρακληω, unde istud nomen ^{Corn. Ianc.}
 derivatur, præter alia significat Consolari, aduocare, ^{in Concord.}
 confortari, & orare, maxime pro alio: sicut faciunt ad-
 vocati et patroni. Et quanquam Christo hoc nomē Ad-
 vocati à Ioanne Apostolo tribuatur, quod pro nobis ille
 Aduocatus & Patronus: sicut dicit, Aduocatum ^{Rom. 8.}
 habemus apud Patrem: tamē Aduocatus est etiam noster
 Spiritus sanctus: quia ut inquit Paulus, ipse Spiritus ^{postulat}